

Я, Вацеба Зеновія Зеновіївна, народилася 5 жовтня 1977р.
в м. Івано-Франківську. По закінченню 9 кл. продовжила навчання в
технічній фізичній культурі. Мрію бути тренером по плаванню
і виховувати дітей плавати.

В Жласт прийшла 13 лютого 1993р. Спочатку знала про
цю організацію тільки те, що пластунки часто їздять в
тури, висміють гарно веселитися. Згодом зрозуміла, що в Жласті
зустрічувалися такі люди, що повністю віддають себе на ко-
ристь іншим. Нічого нового не скажу про те, що дав мені
Жласт, багато людей писали і говорили про це. Але коли б я
не була пластункою, не відчула життя в природі, моє
життя було б сіре і одноманітне. Коли мої родичі чули
тільки слова „школа“ і „плавання“, а зараз - Жласт. Може-
ливо я забувала про своїх батьків, їхні турботи і біда на-
сходими, але пластунки - це друга сім'я, без яких неможливо
жити.

8 травня 1994р. на святі весни стала Жластову Трешачу. Це
було дуже приємно. Від того часу життя змінилося дореч-
но, почали виникати думки „для чого я живу?“ Великий вплив
мала на мене Оля Васків, моя впрядниця. Вона завжди допома-
гала у важких ситуаціях.

1 листопада 1994р. мене призначили пластункою-розвідувач-
кою. Згодом стала впрядницею куртка „Срібні потоки“, але од-
ночасно є членом і „Лебеді“.

В перший рік існування куртки була курінною, тепер кур-
тковий суддя.

Багато цікавого і нового дали жластові табори. 1993/4 - „
Ми лісу“ - перший табір. В 1994р. - Золота Булава. З цього п

Бору завжди пишуться самі найкращі спогади. Цього ж року та-
ворувала на "Чорному Черемоні". Флітку 1995р. - Школіа Булавних.
Тут познайомилася з багатьма цікавими людьми, здобула нові
знання, і дедому повернулася зовсім іншою. Хотілося б часті-
ше їздити на такі табори. Через декілька днів відбувся ста-
тичний табір на 2 ложи. В ньому брала участь як інструк-
тор по таборам і інтендант. Після "локоу-95" Станісма
Старшица надала мені II-ге відзначення. В жовтні успішно
перейшла вишки воядників УТЖО.

На майбутнє особливих планів не має, тому що живу
щогодніми днями, але все ж таки хочу бачити свій цурток
найкращим в станиці. Щоб з кожної людаки виїшла добра
християнка і воядниця. Коли нас буде більше і житимемо
в любові і добрі, ми зможемо робити багато добрих дел для
всех людей. Також маю надію що в кожній станиці буде ду-
ховний наставник, який допоможе розвиватися духовно і
більше зближить нас з Богом.